

РЕШЕНИЕ

№ 7474

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10284** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. И., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв.Л., срещу Решение № 39-ОК/05.10.2022 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ УП-19677/19.09.2022 г.

Подателят на жалбата счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Изразява несъгласие с тезата на административния орган, че представлява заплаха за националната сигурност на България. Смята, че неправилно не са кредитирани представените от него нови доказателства. Отправя до Съда искане за отмяна на административния акт и връщане на препиката на интервюиращия орган с указания да допусне молбата до производство по предоставяне на закрила. В с.з. жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв.Л. поддържа жалбата и моли Съда да я уважи по изложените в нея съображения.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ - в с.з. чрез юк.П. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Представя писмена защита с подробни съображения.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:

Страните не спорят, че с молба от 30.11.2021 г. жалбоподателят е поискал закрила в РБългария. В хода на административното производство, образувано по молбата, ДА „Национална сигурност“ е представила становище рег.№ М-2767/28.01.2022 г., с което е уведомила ДАБ, че възразява на чужденеца да бъде представена закрила в РБългария. Становището е второ по ред, като според становище рег.№ М-1804/21.01.2022 г. агенцията е посочила, че не възразява на чужденеца да бъде представена закрила в страната ни. С Решение № 3805/13.05.2022 г. Председателят на ДАБ се е произнесъл по молбата за закрила, като е отказал да предостави такава на А. А. И.. Административният орган се е позовал на представеното отрицателно становище от ДАНС. Решението е влязло в сила.

С последваща молба, подадена с вх.№ УП-19677/19.09.2022 г., жалбоподателят отново е поискал да му бъде предоставена международна закрила в РБългария. В нея чужденецът е посочил, че е напуснал С. заради войната там и е влязъл в Турция заедно с майка си, съпругата и децата си, както и с братята си. Оттам е преминал в Гърция, защото турските власти са започнали да връщат негови съграждани в страната му на произход. В Гърция при автомобилна катастрофа е загинала съпругата му, а едно от децата му е било ранено. От братовчед си е получил немски паспорт и с него по легален път е влязъл в България. Заявил е, че съжелява за това, но е бил принуден от обстоятелствата да постъпи така. Допълнил е, че се страхува да се върне в Турция, защото може да бъде върнат в страната си, е там подлежи на военна служба. Към молбата си е приложил копие на сирийска семейна книжка, копие от персонален граждански запис и акт за раждане, издаден в С..

По молбата за закрила е постановено обжалваното Решение № 39-ОК/05.10.2022 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което молбата не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. В него административният орган е изтъкнал, че приложените нови доказателства не са от съществено значение за бежанската история на чужденеца. Издателят на решението отново се е позовал на отрицателното становище от ДАНС, представено в предходното административно производство.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 28.10.2022 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящото производство, е подадена от упълномощен от жалбоподателя адвокат на 01.11.2022 г. Това мотивира Съда да приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Обжалваното решение е издадено от К. И., гл.експерт в Регистрационно-приемателен център-С. на ДАБ, определен за интервюиращ орган със Заповед № РД05-300/13.04.2022 г. на Председателя на ДАБ. Актът е издаден в срока по чл.76б, ал.1 във вр.с ал.2 ЗУБ, следователно е налице темпорална компетентност на административния орган. Решението е издадено в изискуемата от закона форма, съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по АПК, мотивирано е с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл.23, ал. 1ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл.29а

ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ. Ето защо Съдът намира, че процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Административният орган не е допуснал процесуални нарушения - изяснил е заявените от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение.

Правилно настоящата молба е приета за последваща. Легалната дефиниция на понятието "последваща молба" се намира в разпоредбата на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ и се определя като молба за предоставяне на международна закрила в РБългария, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в РБългария е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на РБългария. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в РБългария да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст - производството за предоставяне на международна закрила в РБългария е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на РБългария, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Правилото на чл.13, ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл.76а от закона визира задължението на административния орган да прецени допустимостта на последващата молба за международна закрила нейната, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество. Съгласно чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл.40. Тези правила могат да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура. В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила.

Поради предоставена от ДАНС информация в предходно административно производство органът е формирал извод, че кандидатът представлява заплаха за националната сигурност на България. По силата на чл.12, ал.1, т.6 ЗУБ статут на бежанец не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност, а според чл.12, ал.2, т.4 от закона хуманитарен статут не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност. Съгласно чл.14, § 5 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година в случаите, описани в § 4 б.а и б.б на чл.14 (когато са налице разумни основания лицето да бъде разглеждано

като заплаха за сигурността на държавата-членка, в която се намира; като осъдено с влязла в сила присъда за особено тежко престъпление, лицето представлява заплаха за обществото в тази държава-членка), държавите-членки могат да решат да не предоставят статут на бежанец, когато подобно решение все още не е било взето. А съгласно чл.17, ал.1, б.“г“ от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година гражданин на трета държава или лице без гражданство се изключват от кръга на лицата, които отговарят на условията за субсидиарната закрила, ако съществуват сериозни основания да се счита, че съответното лице представлява заплаха за обществото или за сигурността на държавата-членка, в която се намира.

Цитираните норми са императивни и на административния орган не е предоставена преценката дали да предостави исканата закрила, а напротив, има законова забрана за предоставяне и на статут на бежанец, и на хуманитарен статут. Изложените от ДАНС данни не могат да бъдат оспорени и опровергани в това административно производство. Налага се изводът, че като се е позовал на отрицателното становище на компетентния орган, издателят на обжалваното решение правилно е приложил материалния закон.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история.

Тези негови доводи не се споделят от Съда.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, както и такива, които не са били изложени в него, но с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход. В случая не е спазено това изискване спрямо съдържанието на релеванните обстоятелства.

И в предходното административно производство не е било спорно, че жалбоподателят е гражданин на С.. Обстоятелствата около автомобилната катастрофа в Турция, не са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Посочените обстоятелства не са от съществено значение за положението му в страната на произход. Органът изрично е уведомил жалбоподателя за възможността да представи доказателства относно нови обстоятелства, но представените не са такива. С последващата молба чужденецът не е заявил различни факти от заявените от него в предходното производство. Законосъобразно интервюиращият орган при ДАБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила. Твърдяната промяна относно личното положение на молителя не може да бъде основание за допускане на молбата за разглеждане в общо производство.

Освен това търсецът закрила лице последователно е напускало всяка от страните, в които е живяло за определени периоди от време. Наред с това самият жалбоподател в последващата молба е заявил, че е използвал чужд документ за самоличност. Това негово поведение е осъдително и не бива да бъде толерирано, нито може да се разглежда като основание за предоставяне на международна закрила.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата

против него.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на А. А. И., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 39-ОК/05.10.2022 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ УП-19677/19.09.2022 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: